

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Obvodní soud pro Prahu 2 rozhodl předsedkyní senátu Mgr. Karolínou Šorbanovou jako samosoudkyní ve věci žalobce: **AUTOTREID, spol. s r.o.**, IČ: 25441663, se sídlem Dopraváků 749/3, Praha 8, zastoupena JUDr. Petrem Holým, advokátem, AK se sídlem Na Kozačce 7, Praha 2, proti žalované: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, Vyšehradská 16, Praha 2, o **440.425,62 Kč s příslušenstvím**,

t a k t o:

- I. Žaloba s tím, aby žalovaná byla povinna zaplatit žalobci částku 440.425,62 Kč s 8,05% úrokem z prodlení ročně od 18. 11. 2016 do zaplacení, se zamítá.
- II. Žalobce je povinen zaplatit žalované náhradu nákladů řízení ve výši 300,- Kč, a to do tří dnů od právní moci rozsudku.

O d ů v o d n ě n í:

Žalobce se podanou žalobou domáhá zaplacení shora uvedené částky, když ve svých žalobních tvrzeních uvedl, že ačkoliv se se svým nárokem obrátil na žalovanou dne 27. 4. 2016, z její strany žádosti žalobce nebylo vyhověno. Žalobce na základě smlouvy o operativním leasingu uzavřené se společností ŠKOFIN, s. r. o., nakládal s vozidlem Škoda Superb 2.0 TDI RZ: [REDACTED] jakožto provozovatel vozidla a poskytl vozidlo od 18. 7. 2012 do užívání společnosti [REDACTED]. Vzhledem k tomu, že [REDACTED] o. se dostala do prodlení s úhradou nájemného za podnájem, vypověděl žalobce

v prosinci 2012 tuto smlouvu a vyzval společnost k vrácení vozidla. K tomu však nedošlo, proto žalobce podal trestní oznámení, kdy ze spisu ve věci, vedené u OS pro Prahu 10 pod sp. zn. [REDAKCE] se žalobce dozvěděl, že úkony trestního řízení již byly zahájeny mnohem dříve, než se žalobce obrátil na Policii ČR a předmětné vozidlo již bylo v létě roku 2012 monitorováno Policií České republiky v rámci odposlechů a záznamů telekomunikačního provozu a v rámci sledování s použitím technických prostředků. Dle žalobce tak s ohledem na záznamy provedených odposlechů je zřejmé, že předmětné vozidlo bylo převezeno mimo území České republiky s vědomím Policie České republiky, aniž by Policie ČR jakkoliv zasáhla a v důsledku nečinnosti Policie ČR, tedy nesprávného úředního postupu, vznikla žalobci škoda v žalované výši, zahrnující nesplacenou účetní zůstatkovou hodnotu vozidla v částce 412.886,78 Kč a nesplacenou část služby – dálniční známku ve výši 1250,-Kč, dále nájemné v částce 13.144,42 Kč, a to za měsíce leden 2013 a dále za únor 2013 ve stejné výši. Dle žalobce tak tomuto vznikla škoda v důsledku nesprávného úředního postupu Policie ČR, tj. nezajištění předmětného vozidla.

Žalovaná ve svém vyjádření uvedla, že nárok vznesený žalobou neuznává, učinila nespornou, že žalobce u ní uplatnil náhradu škody dne 27. 4. 2016, žalovaná nevyhověla nároku, což sdělila svým stanoviskem ze dne 1. 6. 2017. Žalovaná uvedla, že v daném případě nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, kdy v době, kdy byly uskutečněny hovory v předmětném vozidlu, nebyla věc natolik objasněna, aby mohlo být přistoupeno k zajištění vozidla. Z hlediska časového, taktického a technického, nemohlo být přikročeno k bezprostřednímu zásahu, když opačný postup by vedl ke zmaření prověřování okolností svědčící o páchání trestné činnosti a znemožnění zadokumentování skutečností podstatných pro prokázání viny pachatele. Dle žalované pak nedošlo k naplnění základních podmínek pro vznik práva na náhradu škody dle zákona č. 82/1998 Sb.

Na základě nesporných tvrzení účastníků má soud za prokázanou skutečnost, že se žalobce obrátil na žalovanou se svým nárokem v nyní žalované výši, a to dne 27. 4. 2016, ze strany žalované žádosti žalobce nebylo vyhověno.

Na základě provedených důkazů má soud za prokázané následující skutečnosti:

Žalobci na základě smlouvy o operativním leasingu bylo společností ŠKOFIN, s. r. o., přenechán do užívání dopravní prostředek – osobní automobil zn. Škoda Superb sedan 2.0 TDI v barvě černá metalická, RZ: [REDAKCE] a to dne 17. 2. 2011 (prokázáno smlouvou o operativním leasingu č. [REDAKCE] ze dne 28. 1. 2011 spolu s protokolem o předání a převzetí předmětu financování ze dne 17. 2. 2011). Žalobce pak dále dal do nájmu předmětné vozidlo společnosti [REDAKCE] s tím, že měsíční nájemné bylo stanoveno ve výši 13.946,-Kč, včetně DPH pak ve výši 16.735,20 Kč, kdy vozidlo společnosti [REDAKCE] bylo předáno dne 18. 7. 2012 (prokázáno smlouvou o nájmu vozidla č. [REDAKCE] ze dne 18. 7. 2012 a protokolem o předání vozidla ze dne 18. 7. 2012). Žalobce pak vypověděl společnosti [REDAKCE] smlouvu o nájmu vozidla, když ke dni 11. 12. 2012 byly evidovány nedoplatky ze smlouvy po splatnosti delší než jeden měsíc, kdy zároveň společnost byla vyzvána k přistavení vozidla (prokázáno výpovědí smlouvy ze dne 11. 12. 2012 spolu s dokladem o doručení společnosti [REDAKCE] a výzvou k přistavení vozidla ze dne 11. 12. 2012). Žalobce dne 16. 1. 2013 podal trestní oznámení ve věci neoprávněného užívání cizí věci, kdy uvedl, že firma [REDAKCE] nevrátila vozidlo, které jí bylo svěřeno na základě smlouvy do užívání,

a to Škody Superb, RZ: [REDAKCE] když byla vyzvána k vrácení tohoto vozidla s ohledem na porušení smlouvy a společnost je nekontaktní (prokázáno protokolem o trestním oznámení ze dne 16. 1. 2013). Žalobce společnosti Škofin, s. r. o., v souvislosti s předčasným ukončením smlouvy zaplatil jednak částku ve výši 414.136,78 Kč, představující výslednou částku vyúčtování vozidla (prokázáno fakturou č. [REDAKCE] ze dne 2. 2. 2016 spolu s dokladem o provedení platby ze dne 21. 3. 2016), dále žalobce zaplatil společnosti Škofin, s. r. o., 2 měsíční splátky ve výši 13.144,42 Kč, a to za leden roku 2013 a únor 2013 (prokázáno fakturami společnosti Škofin, s. r. o., č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE] spolu s výpisem z účtu žalobce ze dne 12. 2. 2013 a ze dne 15. 3. 2013).

Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 10 se k tvrzenému nesprávnému úřednímu postupu ze strany policie vyjádřilo v tom směru, že v postupu policie nelze dovodit nesprávný úřední postup, když v době, kdy byly pořízeny odposlechy Policií České republiky, nebyla věc natolik objasněná, aby mohlo být přistoupeno k zajištění vozidla a nemohlo být přikročeno k bezprostřednímu zásahu, kdy opačný postup by vedl ke zmaření prověřování okolností, svědčících o páchání trestné činnosti a znemožnění zadokumentování skutečností podstatných pro prokázání viny pachatele (prokázáno zprávou OSZ pro Prahu 10 ze dne 19. 12. 2016).

Podstatným obsahem trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 10, sp. zn. [REDAKCE] [REDAKCE] má soud za prokázány následující skutečnosti, a to, že dne 16. 1. 2013 byly zahájeny úkony trestního řízení na základě trestního oznámení žalobce ve věci neoprávněného užívání cizí věci, konkrétně vozidla Škoda Superb, RZ: [REDAKCE] neznámým pachatelem, kdy věc byla pronajata společnosti [REDAKCE] za níž jednal pan M [REDAKCE] D [REDAKCE]. Usnesením ze dne 2. 1. 2015 bylo zahájeno trestní stíhání osoby M [REDAKCE] D [REDAKCE] jako obviněného ze spáchání pokračujícího zločinu podvodu, jehož se měl dopustit mj. také jako jednatel společnosti [REDAKCE] ve vztahu k žalobci a k vozidlu Škoda Superb, RZ: [REDAKCE] kdy podepsal smlouvu o pronájmu vozidla, odebral vozidlo, a toto vozidlo již nevrátil. V rámci zjišťování trestné činnosti dne 27. 4. 2012 k žádosti Policie ČR byl podán návrh na povolení sledování osob a věcí, a to konkrétně osoby D [REDAKCE] K [REDAKCE] a dále objekty dílny a servisu, které se měly vztahovat k prověřování podezření ze spáchání přečinu neoprávněného užívání cizí věci ve vztahu k osobě D [REDAKCE] K [REDAKCE]. Soud pak povolil odposlech a záznam telekomunikačního provozu podezřelého D [REDAKCE] K [REDAKCE] od 21. 5. 2012 do 21. 9. 2012. Zároveň soud vydal příkaz k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu, a to poskytovateli datových služeb ve vztahu k e-mailové schránce osoby D [REDAKCE] K [REDAKCE] od 25. 5. 2012 do 25. 9. 2012. Policie vyhodnotila celou akci, kdy věc se vztahovala k osobě D [REDAKCE] K [REDAKCE]. Ve vztahu k vozidlu Škoda Superb, RZ: [REDAKCE] pak v rámci odposlechu bylo vyhodnoceno, že dne 14. 8. 2012 neznámý muž, užívající telefonní číslo na společnost OMK stavební, něco nabízel K [REDAKCE] a chtěl to vyřídit hned zítra. K [REDAKCE] pak měl sdělit dalším osobám, že je volná Škoda Superb, černé barvy. Dne 22. 12. 2015 pak byla podána obžaloba na M [REDAKCE] D [REDAKCE] a to mimo jiné pro tu skutečnost, že se měl jako jednatel společnosti [REDAKCE] na přesně nezjištěném místě, dopustit jednání, kdy podepsal dne 18. 7. 2012 se společností AUTOTREID, spol. s r. o., smlouvu o pronájmu vozidla, konkrétně vozidla Škoda Superb 3T, RZ: [REDAKCE] toto vozidlo odebral, avšak poté neoprávněně vědomě prodal třetím osobám, když konkrétně společnosti AUTOTREID, spol. s r. o., způsobil škodu ve výši 691.506,-Kč a svůj podvodný úmysl se snažil zastříti převodem svého obchodního podílu na jinou osobu. M [REDAKCE] D [REDAKCE] byl obžalován pro zločin podvodu dle § 209 odst. 1, odst. 4 písm. d) trestního zákoníku, přičemž žalobce se připojil k trestnímu řízení se svým nárokem na náhradu škody

v celkové výši 529.425,62 Kč, a to skládající se z nesplacené účetní zůstatkové hodnoty vozidla ve výši 412.886,78 Kč a s nesplacenou částí služby dálniční známka ve výši 1250,-Kč, dále v částce 26.288,84 Kč, jako částky nájemného za měsíce leden a únor 2013, které byly součástí celkové platby poškozeného ve prospěch společnosti Škofin, s. r. o., a dále skládající se z částky ve výši 89.000,-Kč, představující náklady žalobce ve vztahu k obžalovanému. Po provedeném hlavním líčení pak byl Obvodním soudem pro Prahu 10 rozsudkem obžalovaný M. D. uznán vinným pro trestné činy, pro které byla vznesena obžaloba, byl odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 3 roků, za současného vyslovení dohledu podmíněného odkladu na zkušební dobu 5 roků, zároveň byl povinen zaplatit náhradu škody mj. žalobci ve výši 529.425,62 Kč. Rozsudek nabyt právní moci ve vztahu k vině a trestu dne 6. 12. 2016, ve vztahu ke škodě pak dne 15. 2. 2017.

Z tvrzení žalobce vyplynulo, že ve vztahu k odsouzenému M. D. pak ještě nepodal návrh na výkon rozhodnutí pro zaplacení částky, která byla odsouzenému uložena jako povinnost zaplatit žalobci.

Podle ust. § 1 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za podmínek stanovených tímto zákonem za škodu způsobenou při výkonu státní moci.

Podle ust. § 5 zákona č. 82/1998 Sb., stát odpovídá za škodu, která byla způsobena za a) rozhodnutím, jež je vydáno v občanském soudním řízení, ve správním řízení nebo v řízení trestním, za b) nesprávným úředním postupem.

Dle § 7 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., právo na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím mají účastníci, ve kterém bylo vydáno rozhodnutí, z něhož jim vznikla škoda.

Dle § 8 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody způsobené nezákonným rozhodnutím lze, není-li dále stanoveno jinak, uplatnit pouze tehdy, pokud pravomocné rozhodnutí bylo pro nezákonnost zrušeno nebo změněno příslušným orgánem. Rozhodnutím tohoto orgánu je soud rozhodující o náhradě škody vázán.

Nesprávným úředním postupem je dle ust. § 13 odst. 1 citovaného zákona také porušení povinnosti učinit úkon anebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkon nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. Právo na náhradu škody má ve smyslu ust. § 13 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., ten, jemuž byla nesprávným úředním postupem způsobena škoda.

Pro úspěšnost žaloby na náhradu škody proti státu, je nutné kumulativní splnění tří podmínek a to existence nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu, vznik škody na straně žalobce a vztah příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem či nezákonným rozhodnutím a vznikem škody na straně žalobce. Na základě zjištěného skutkového stavu se soud zabýval skutečností, zda ze strany policie došlo k tvrzenému nesprávnému úřednímu postupu, jak tvrdil žalobce, a to nezajištění vozidla. Soud v tomto směru v první řadě dospěl k závěru, že ze strany policie nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, když pohyb vozidla přes hranice byl sice zaznamenán v rámci odposlechu jiné osoby, proti níž bylo vedeno vyšetřování, avšak ve stádiu, kdy došlo k převezení vozidla za hranice České republiky, věc byla vedena ve fázi prověřování skutečností, nebylo

ještě zahájeno trestní stíhání konkrétní osoby. Navíc ani v té době nebylo postaveno na jisto, že by vozidlo opustilo území ČR bez svolení vlastníka vozidla. Zároveň má soud za to, že škoda, která žalobci byla způsobena, nebyla způsobena vinou Policie ČR, ale byla způsobena konkrétním jednáním osoby M. D. pro které byla tato osoba obžalována, byla odsouzena a v rámci tohoto trestního řízení pak i žalobci byla přiznána náhrada škody ve vztahu k obžalované osobě, tudíž má soud za to, že zde není dána existence příčinné souvislosti mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem a vznikem škody na straně žalobce, když prvotně jí škoda nevznikla tvrzeným nesprávným úředním postupem Policie ČR, ale jednáním osoby M. D. Sám žalobce v průběhu řízení soudu sdělil, že prozatím ani nepodal návrh na výkon rozhodnutí proti osobě M. Š. pro které byla pravomocně přiznána náhrada škody ve výši, která v sobě zahrnuje i částku, pro kterou je nyní vedena žaloba. Z těchto důvodů za situace, kdy soud dospěl k závěru, že zde není dána jednak existence nesprávného úředního postupu ze strany Policie ČR a dále neexistence příčinné souvislosti mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem a vznikem škody na straně, soudu nezbylo než žalobu v plném rozsahu zamítnout (výrok I. rozsudku). Navíc nárok na náhradu škodu způsobené nesprávným úředním postupem může být vůči státu uplatněn pouze tehdy, nemůže-li poškozený úspěšně dosáhnout uspokojení svojí pohledávky vůči dlužníku, který je mu povinen plnit (k tomuto srovnej usnesení Nejvyššího soudu v Brně ze dne 4.11.2004, sp.zn. 25 Cdo 1404/2004), a proto za situace, kdy žalobci byl pravomocně nárok na náhradu škody ve stejném rozsahu jako nyní žaluje, přiznán, vůči primárnímu škůdci-odsouzenému M. D. přičemž žalobce, jak sám uvedl, tuto škodu nevymáhal, byla by žaloba, i kdyby soud dospěl k závěru o nesprávném úředním postupu ze strany Policie a příčinné souvislosti mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody na straně žalobce, předčasná, a tedy by nemohla být úspěšná.

O náhradě nákladů řízení soud rozhodl dle ustanovení § 142 odst. 1 o. s. ř. a § 151 odst. 3 o. s. ř., za použití § 1,2 odst.1 vyhlášky č. 254/2015 Sb., kdy žalovaná byla ve sporu úspěšná a na náhradě nákladů řízení jí pak vznikl nárok na zaplacení náhrady nákladů spočívající v 1 úkonu po 300,-Kč a to za vyjádření k žalobě ze dne 6.6.2017.

P o u ě n í: Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání ve lhůtě 15 dnů od doručení písemného vyhotovení, a to k Městskému soudu v Praze, prostřednictvím soudu zdejšího.
Nesplní-li povinný co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, lze navrhnout nařízení exekuce, či výkonu rozhodnutí.

V Praze dne 19. června 2017

Mgr. Karolína Šorbanová v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení :Vítková

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu JUDr. Aleše Šťastného a soudkyň JUDr. Jany Jirmářové a Mgr. Aleny Jedličkové ve věci žalobce: **AUTOTREID, spol. s r.o.**, IČ: 25441663, se sídlem Praha 8, Dopraváků 749/3, zast. JUDr. Petrem Holým, advokátem v Praze 2, Na Kozačce 7, proti žalovanému: **Česká republika – Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Praha 2, Vyšehradská 16, o **440.425,62 Kč s příslušenstvím**, k odvolání žalobce proti rozsudku Obvodního soud pro prahu 2 ze dne 19.6.2017, č.j. 37C 60/2016-57,

t a k t o :

- I. Rozsudek soudu I. stupně se potvrzuje.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem soud I. stupně zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal na žalovaném zaplacení částky 440.425,62 Kč s vyčísleným příslušenstvím (výrok I.), a žalobci uložil povinnost zaplatit žalovanému na náhradě nákladů řízení částku 300,- Kč (výrok II.).

Takto rozhodl o žalobě, kterou se žalobce domáhal zaplacení žalované částky jako náhrady škody s odůvodněním, že na základě smlouvy o operativním leasingu uzavřené se společností ŠKOFIN, s.r.o., nakládal s vozidlem Škoda Superb 2.0. TDI RZ: [REDACTED] (dále i jen „vozidlo“) jakožto provozovatel vozidla a poskytl vozidlo od 18.7.2012 do užívání společnosti [REDACTED] (dále i jen „společnost“) Žalobce vypověděl tuto smlouvu v prosinci 2012 pro neplacení nájemného a vyzval společnost k vrácení vozidla, k čemuž nedošlo, a proto podal trestní oznámení, které vyústilo v trestní řízení vedené u Obvodního soudu pro Prahu 10 pod sp.zn. [REDACTED] Dozvěděl se, že úkony trestního řízení již byly

zahájeny mnohem dříve, že vozidlo již bylo v létě roku 2012 monitorováno Policií České republiky v rámci odposlechů a sledování, z nichž je zřejmé, že vozidlo bylo převezeno mimo území České republiky s vědomím Policie České republiky, aniž by policie ČR jakkoliv zasáhla. V důsledku nečinnosti Policie ČR, jakožto nesprávného úředního postupu, vznikla žalobci škoda, ve výši nesplacené zůstatkové hodnoty vozidla ve výši 412.886,78 Kč, nesplacené dálniční známky ve výši 1.250,- Kč, nájemného ve výši 13.144,42 Kč za leden 2013 za únor 2013. Žalovaný žalobcem uplatněný nárok neuznal, neboť nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu ze strany orgánů činných v trestním řízení; z hlediska časového, taktického a technického nemohlo být překročeno k bezprostřednímu zásahu, když opačný postup by vedl ke zmaření prověřování okolností svědčících o spáchání trestné činnosti a prokázání viny pachatele.

Soud I. stupně vyšel ze zjištění, že žalobci bylo na základě smlouvy o operativním leasingu společností ŠKOFIN, s.r.o., přenecháno do užívání vozidlo dne 17.2.2011. Žalobce dal vozidlo do nájmu společnosti [REDAKCE], za měsíční nájemné ve výši 13.946,- Kč (včetně DPH ve výši 16.735,20 Kč) dne 18.7.2012. Žalobce vypověděl smlouvu o nájmu vozidla pro neplacení nájemného ze strany společnosti [REDAKCE] ke dni 11.12.2012. Žalobce dne 16.1.2013 podal trestní oznámení ve věci neoprávněného užívání vozidla. Žalobce v souvislosti s předčasným ukončením smlouvy zaplatil společnosti ŠKOFIN, s.r.o., částku 414.136,78 Kč představující výslednou částku vyúčtování zůstatkové hodnoty vozidla (412.886,78 Kč) a nesplacenou část dálniční známky (1.250,- Kč) a dále dvě měsíční leasingové splátky ve výši 13.144,42 Kč za leden a únor 2013. Z obsahu trestního spisu Obvodního soudu pro Prahu 10, sp.zn. [REDAKCE], bylo zjištěno, že dne 16.1.2013 byly zahájeny úkony trestního řízení na základě trestního oznámení žalobce ve věci neoprávněného užívání vozidla. Usnesením ze dne 2.1.2015 bylo zahájeno trestní stíhání M [REDAKCE] D [REDAKCE] jako obviněného ze spáchání pokračujícího zločinu podvodu, jehož se měl dopustit mimo jiné také jako jednatel společnosti [REDAKCE] ve vztahu k žalobci a k vozidlu, kdy podepsal smlouvu o pronájmu vozidla, odebral vozidlo a vozidlo již nevrátil. V rámci zjišťování (i jiné) trestné činnosti byl soudem povolen odposlech a záznam telekomunikačního provozu podezřelého D [REDAKCE] K [REDAKCE] od 21.5.2012 a odposlech a záznam telekomunikačního provozu od 25.5.2012 k emailové schránce jmenovaného (v obou případech na 4 měsíce). Ve vztahu k vozidlu bylo v rámci odposlechu vyhodnoceno, že 14.8.2012 neznámý muž užívající telefonní číslo vedené na společnost [REDAKCE], něco nabízel K [REDAKCE] a chtěl to vyřídit hned zítra, K [REDAKCE] pak měl sdělit dalším osobám, že je volná Škoda Superb, černé barvy. Dne 22.12.2015 byla podána obžaloba na M [REDAKCE] D [REDAKCE] mimo jiné pro skutečnost, že se měl jako jednatel společnosti [REDAKCE] na přesně nezjištěném místě dopustit jednání, kdy podepsal se žalobcem dne 18.7.2012 smlouvu o pronájmu vozidla, toto vozidlo odebral, avšak poté neoprávněně vědomě prodal třetím osobám a způsobil žalobci škodu ve výši 691.506,- Kč a svůj podvodný úmysl se snažil zastřít převodem svého obchodního podílu ve společnosti na jinou osobu. Žalobce se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody ve výši 529.425,62 Kč skládající se z nesplacené účetní zůstatkové hodnoty vozidla ve výši 412.886,78 Kč, nesplacené části služby za dálniční známku ve výši 1.250,- Kč a z částky ve výši 26.288,84 Kč jako nájemného za leden a únor 2013 a z částky 89.000,- Kč představující náklady žalobce ve vztahu k obžalovanému. Obžalovaný M [REDAKCE] D [REDAKCE] byl uznán rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 10 vinným a zároveň mu byla uložena povinnost zaplatit mimo jiné žalobci náhradu škody ve výši 529.425,62 Kč (rozsudek nabyt právní moci ve vztahu k vině a trestu dne 6.12.2016 a ve vztahu k náhradě škody dne 15.2.2017). Žalobce ve vztahu k odsouzenému M [REDAKCE] D [REDAKCE] nepodal návrh na výkon rozhodnutí pro přisouzenou náhradu škody. Obvodní státní zastupitelství pro Prahu 10 se k žalobcem tvrzenému nesprávnému úřednímu postupu ze strany Policie ČR vyjádřilo tak, že v době, kdy byly

pořízeny odposlechy, nebyla věc natolik objasněná, aby mohlo být přistoupeno k zajištění vozidla a nemohlo být přikročeno k bezprostřednímu zásahu, kdy opačný postup by vedl ke zmaření prověřování okolností svědčících o páchání trestné činnosti a znemožnění zadokumentování skutečností podstatných pro prokázání viny pachatele. Soud I. stupně zjištěný skutkový stav posuzoval podle zákona č. 82/1998 Sb. Dospěl k závěru, že nebyly naplněny předpoklady odpovědnosti státu za škodu. Ze strany Policie ČR nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu, když pohyb vozidla přes hranice byl sice zaznamenán v rámci odposlechu jiné osoby, proti níž bylo vedeno vyšetřování, avšak v době, kdy došlo k převezení vozidla za hranice České republiky, byla věc vedena ve fázi prověřování skutečností, nebylo ještě zahájeno trestní stíhání konkrétní osoby a nebylo postaveno na jisto, že by vozidlo opustilo území ČR bez svolení vlastníka vozidla. Škoda, která žalobci vznikla, nebyla způsobena vinou policie, ale byla způsobena konkrétním jednáním M. D. pro které byl v trestní řízení odsouzen, a byla mu uložena povinnost k náhradě škody vzniklé žalobci. Mezi tvrzeným nesprávným úředním postupem a vznikem škody není ani příčinná souvislost, když škoda nevznikla postupem policie, ale jednáním M. D. Nárok na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem může být vůči státu uplatněn tehdy, nemůže-li poškozený úspěšně dosáhnout uspokojení svojí pohledávky vůči dlužníku, který je mu povinen plnit (k tomu poukázal na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp.zn. 25Cdo 1404/2004). Jestliže žalobce, jak sám uvedl, škodu po škůdci nevymáhal, byla by i z tohoto důvodu žaloba předčasná. Z těchto důvodů proto žalobu zamítl. Povinnost k náhradě nákladů řízení uložil žalobci podle výsledku řízení (§ 142 odst. 1 o.s.ř.).

Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas odvolání. Poukazoval na to, že odpovědnost státu podle zákona č. 82/1998 Sb. je založena na objektivní odpovědnosti a otázka případného zavinění ze strany policie není rozhodná. Policie sledovala podezřelé osoby prostřednictvím telefonních odposlechů, přičemž nemůže být účelem takového sledování zajišťování důkazů v tom smyslu, že je umožněno dokonání trestné činnosti (trestná je již činnost ve stádiu pokusu). Úkolem policie je chránit majetek a předcházet trestné činnosti a orgány činné v trestním řízení musí vést řízení s potřebnou ohleduplností k poškozenému. Policie má výslovnou kvalifikovanou preventivní povinnost, která byla v daném případě porušena. Příčinnou souvislost mezi porušením takové povinnosti a vznikem škody nelze vyloučit s argumentací, že škoda je důsledkem trestné činnosti pachatele. Dlužníkem žalobce byla společnost , která pronajaté vozidlo žalobci nevrátila. Z trestního spisu je zřejmé, že tato společnost je „prázdnou schránkou“, která byla za 200,- Kč převedena na J. B. jakožto „bílého koně“. Žalobce uplatnil nárok u žalovaného v souvislosti s nesprávným úředním postupem v době, kdy bylo jasné, že vůči svému dlužníku nemůže uspokojení dosáhnout, a kdy žalobce nemohl vědět, že v adhesním řízení bude žalobci přiznán nárok na náhradu škody. Navrhl, aby byl rozsudek soudu I. stupně změněn tak, že žalobě bude vyhověno.

Žalovaný se k odvolání nevyjádřil.

Odvolací soud, aniž bylo třeba nařizovat odvolací jednání (§ 214 odst. 3 o.s.ř.), přezkoumal z podnětu podaného odvolání napadený rozsudek včetně řízení, které jeho vydání předcházelo.

Soud I. stupně provedl potřebné důkazy, z nichž správně zjistil skutkový stav věci, a zjištěný skutkový stav věci posoudil správně i po právní stránce. Odvolací soud pro stručnost na skutkové i právní závěry soudu I. stupně odkazuje.

Odpovědnost státu za škodu je upravena zákonem č. 82/1998 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon“). Objektivní odpovědnost státu (§ 2 zákona) z titulu nesprávného úředního postupu je upravena v § 13 zákona. Předpokladem odpovědnosti státu je existence nesprávného úředního postupu, vznik škody a příčinná souvislost mezi nesprávným úředním postupem a vznikem škody.

Soud I. stupně správně usoudil, že předpoklady odpovědnosti státu za škodu nejsou dány.

V projednávané věci je zřejmé, že škoda byla žalobci způsobena trestnou činností M. D. který byl za tuto trestnou činnost pravomocně odsouzen, a byla mu uložena povinnost k náhradě škody žalobci.

V postupu policie při vyšetřování trestné činnosti a při nasazení sledování a odposlechu v roce 2012 ani nedošlo k nesprávnému úřednímu postupu ze strany policie v podobě žalobcem namítané nečinnosti a nezajištění vozidla. Věc, která byla získána trestným činem, může (ale nemusí) být zajištěna z rozhodnutí orgánů činných v trestním řízení (§ 79e trestního řádu, ve znění účinném do 31.5.2015). Jestliže orgán činný v trestním řízení neměl v době, kdy vozidlo žalobce mělo být předmětem trestné činnosti a mělo být převezeno do zahraničí, věc za natolik zdokumentovanou pro objasnění trestné činnosti konkrétního pachatele, aby mohl přikročit k zajištění vozidla, nelze v nezajištění vozidla žalobce spatřovat nesprávný úřední postup a porušení prevenční povinnosti, jak namítá žalobce v odvolání.

Odvolací soud proto z těchto důvodů potvrdil napadený rozsudek podle § 219 o.s.ř. jako věcně správný včetně správného výroku o náhradě nákladů řízení.

O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto podle § 224 odst. 1 za použití § 142 odst. 1 o.s.ř. s tím, že žalovanému, kterému by podle výsledku odvolacího řízení jinak příslušelo právo na náhradu nákladů odvolacího řízení, žádné účelně vynaložené náklady v odvolacím řízení nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku není odvolání přípustné.

Proti tomuto rozsudku lze do dvou měsíců od jeho doručení podat dovolání k Nejvyššímu soudu prostřednictvím soudu I. stupně. Přípustnost dovolání je oprávněně posoudit odvolací soud.

V Praze dne 6. prosince 2017

JUDr. Aleš Šťastný, v.r.
předseda senátu

Za správnost vyhotovení:
Barbora Nevolová